

[Undervisningsministeren.]

ærede Partis Teorier og forfatningsmæssige Opfattelse? Jeg troede, at det andet høje Ting var det rolige, saglige og overvejende. (*Afbrydelse:* De har ingen Tid haft). Det ærede Medlems Parti har haft 3 Aar til at beskæftige sig med dette Forslag! (*Christmas Møller:* Landstingsmand Nordergaard siger, at de fik kun en Time!). — Jeg maa gentage, hvad jeg sagde i Landstinget — det viser sig jo, at hverken den ærede Ordfører for det konservative Parti eller andre i Partiet overhovedet har gjort sig den Umage at gennemlæse Landstingets Forhandlinger om denne Sag. Det har de ikke gjort, hvad jeg om et Øjeblik skal dokumentere.

Jeg oplyste i det andet høje Ting, og det blev uimodsagt, at der havde været Presseforlydender fremme om, at Venstre paa et Partimøde om Onsdagen og Torsdagen var fremkommet med et Forslag, der havde Mulighed for at samle et Fler-tal, maaske alle Partier. Der blev saa sammenkaldt et Underudvalgsmøde til om Mandagen. Den konservative Ordfører glimrede ved sin Fraværelse. Han anførte senere under Debatten, hvad Venstrepressen havde skrevet; han var altsaa vidende om, at der forelaa et saadant Forhandlingstilbud fra Venstre. Han var ikke til Stede om Mandagen. Om Tirsdagen blev der ogsaa holdt Møde, han var borte, da det gjaldt. (*Afbrydelse:* Ministeren er ogsaa undertiden borte).

Naar man skal foretage et eller andet Arbejde, er der en lang Forberedelsestid, i dette Tilfælde halvtredie Aar. Men der kommer et Øjeblik, hvor der skal handles. Et Støberiarbejde varer længe, Forberedelserne varer længe. Men naar den smeltede Erts hældes i Formen, er der kun Tale om Minutter og Sekunder. Saa skal man være paa Stedet, saa kan det ikke nytte, at man senere gør Vrøvl.

Det ærede Medlem glimrede altsaa ved sin Fraværelse. Der blev saa telegraferet efter ham, og han kom om Onsdagen. Jeg var tilkaldt til Samraadet, det var ret langvarigt. Det ærede Medlem, de konservatives Ordfører sagde ikke et Ord under denne Forhandling. Saa blev der selvfølgelig indkaldt Ændringsforslag, det ærede Medlem

forlangte Frist til om Lørdagen, og han fik denne Frist. Hvad er der da at klage over?

Men netop i disse Dage, naar jeg hører Jammerskrigene, ser Taarerne hos de Konservative over denne Sags Forløb, kommer jeg til at tænke paa en lille Begivenhed fra min Skoletid, da det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen og jeg sad paa Skolebænk sammen. Vi havde en Fransk lærer, der hed Larpent. Han var ikke Digter, men han havde dog skrevet et lille Vers, som, sagde han, var det mest rørende, der overhovedet fandtes i Verdenslitteraturen. For hver Gang han anførte det overfor Skoledisciplinene, flød deres Taarer. Det lød saaledes:

„For sent“

— min ærede gamle Klassefælle husker det —

„For sent, for sent, o, Yngling du fortryder, at du ikke nu har lært din franske Grammatik og dine Gloser paa en Prik“.

For sent kommer de Konservative, da det hele er forbi, fordi de ikke i Tide vilde være med. Det er ganske som med Tobaksforliget i 1928; da sad de og troede, at der ikke blev noget ud af det hele, og gjorde ikke det fjerneste Arbejde. Men en Dag, da Arbejdet var blevet gjort af andre, sad de Konservative dér med Haaret ned ad Nakken. Og saa blev de saa vrede, saa forbitrede, hvilket vistnok i høj Grad bidrog til at fremkalde den 21. Marts 1929; der var sikkert en Sammenhæng dér. I Politik maa man være paa Stedet, naar det gælder, og ikke sidde i sit Hjemovre i Jylland. Der blev holdt 2 Møder, 3 Møder i Landstinget, og de Konservative vilde ikke være med.

Naar det ærede Medlem Hr. Vesterager taler om Usømmelighed og Uværdighed paa et af ham selv fuldkommen konstrueret Grundlag uden at have fjerneste Hjemmel dertil i Landstingsflertallets Forslag, saa maa jeg et Øjeblik opholde mig derved — jeg havde ellers ikke tænkt mig at gøre det saa udførligt, og det skal heller ikke blive saa voldsomt udførligt, for jeg har i Virkeligheden sagt det oppe i Landstinget.

Naar nu de Konservative som principalt Ændringsforslag stiller det Forslag, der blev fremsatovre i det andet høje Ting af de konservative Udvalgsmedlemmer Frøken Fritze Teisen og Rasmussen (Byskov), saa havde jeg for det første Lejlighed til at af-